

kommer mig dog, at naar der er Arbejde, og man erkjender det for det Vigtigste, kan man stemme for det, selv om der ibrigt ikke bliver Spørgsmaal om det, som man mener hører med dertil.

Formanden: Den ærede 2den Lands-
thingsmand for 7de Kredss (Madsen) har
Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen: Tiden er jo langt fremryk-
ket, og jeg skal heller ikke lægge Beslag paa
det høie Things Tid ret længe. Der er
imidlertid kommet adskillige Bemærkninger
frem, som jeg gjerne ganske kort vil sige et
Par Ord til. Først omtalte det ærede 2det
Medlem for 1ste Kredss (Carstensen) forskjel-
lige Ting, som egentlig ikke vedkomme den
føreliggende Sag. Min ærede Sidemand har
imødegaaet en Del af disse Bemærkninger, og
jeg kan derfor fatte mig kort, men der er
dog en Bemærkning, som jeg ikke kan forbi-
gaa, nemlig den, at han beskyldte mig for
Mangel paa Logik, da jeg første Gang havde
Ordet. Der skulde ligge en Modsigelse deri,
at jeg vilde være med til at hjælpe og faa
aldeles ingen Arbejder ønskede udført. Han
gjorde nemlig gjældende, at det, som hoved-
sagelig hjælper paa Arbejdsløshed, er at
vedtage en Arbejdsparagraf. Jeg vil dertil
sige, at jeg ikke er imod det Princip at give
Arbejde for at hjælpe paa Arbejdsløsheden,
tværtimod tror jeg netop, at det er en god
Vej at komme ind paa. Men naar Stillingen
er saaledes, at vi fra vor Side har sagt i
Betænkningen, at vi aldeles intet Arbejde
ønske udført, saa veed man nok, af hvilken
Grund det er. Det er selvfølgelig ikke, fordi
vi ikke ønske Noget udført, tværtimod, der er
overordentlig Meget, som vi ønske skal ud-
føres; der er mangfoldige Sager hist og her
i Landet, der venter paa Betingelserne for,
at der kan komme frugtbart Arbejde i Gang
igjen. — Dernæst var der en anden Ytring,
som jeg ogsaa kunde have lyst til at sige et
Par Ord om, nemlig den, at min Betragt-
ningsmaade, at man burde understøtte gjen-
nem det frivillige Fattigvæsen, give Gaven
direkte af Statskassen, vilde virke demoralis-
erende, og det ærede Medlem brugte en
Ytring, som ordret lød saaledes: Det vil
føre til, at den, der ikke vil arbejde, kan faae
Gave, at de, der gaa paa Sneiper osv., kunne
faae Gaver. Noget Saadant har jeg aldrig
anthdet med et eneste Ord. Det er sit imod,
hvad jeg hævder. Det er netop en af For-
bandelserne ved det offentlige Fattigvæsen, at
man ved det nødes til at hjælpe dem, som
ikke vilde arbejde; vort offentlige Fattigvæsen
er derfor i denne Henseende demoraliserende,

Men det er Betsignelsen ved det frivillige
Fattigvæsen, at man undgaar dette, og derved
virker det i modsat Retning af Demoralisation.
En anden Bemærkning maa jeg ogsaa tillade
mig at nævne, den nemlig, at vi vilde tvinge
Regjeringen til Udstedelsen af provisoriske Fi-
nantslove. Dertil vil jeg kort og godt sige:
Folkethinget tilbød i Fjor en Finantslov saa
rigelig som nogeninde tidligere, og det gif
endog i Fællesudvalget 1½ Million høiere
op og sagde dernæst igjennem sin Ordfører
gentagne Gange: Vi vilde gaa med til en
hvilkensohmhelst Bevilling, som de Herrer kunne
paavise os er nødvendig til Statens For-
svarlige Styrelse. Jeg kan ikke se, at der
deri ligger nogetsohmhelst Spor af, at vi vilde
tvinge Noget ind paa provisoriske Finants-
love. Jeg skal gjøre en Bemærkning endnu
lige overfor det samme ærede Medlem. Han
sagde, at Stemningen i Folket er Agitationens
Frugt, at der har været agiteret i en Række
af Aar, hidset og ægget. Min Erfaring gaar
ud paa det Modsatte. Jeg og mine Me-
ningsfæller holde ikke Møder for at hidse og
ægge. Jeg har holdt mange Møder, men
jeg har talt i modsat Retning, jeg har gjort
mig Umage for at holde Befolkningen i Ro.
Men jeg skal sige, hvad det er, der hidser
og ægger. Det er saadanne provisoriske Love,
som vi have været Vidne til i den forløbne
Sommer. Det er den provisoriske Finants-
lov, det er den provisoriske Riffellov, det er
Loven om Gendarmene og Politiforanstalt-
ningerne. Er der Noget, som hidser og æg-
ger, er det den Slags Love. (Bifald fra
Enkelte paa Tilhørerpladsen.)

Formanden: Det forekommer mig, at
jeg hørte Ytringer fra Tilhørerpladsen. Det
maa ikke være. Jeg behøver vistnok blot at
minde om, at det er stridende mod Forret-
ningsordenen, og haaber, at man vil afholde
sig derfra.

Det ærede Medlem kan fortsætte.

Madsen: Det, at man opretholder
den Slags Ting, trods at det er soleklart
for Enhver, at det andet Thing ikke vil give
sit Samtykke dertil — det foreligger jo sole-
klart, at det andet Thing har forkastet alle
disse provisoriske Foranstaltninger — hidser
og ægger fremsfor nogetsohmhelst Andet. —
Saa skal jeg sige et Par Bemærkninger
endnu. Overfor Udtalelser af forskjellige
ærede Medlemmer angaaende det Spørgsmaal
i Fællesudvalget, som jeg nævnte første
Gang, jeg havde Ordet, vil jeg gjentagende
hævde, at det ærede Medlem i Fællesudval-
get, som stillede det Forslag, som nu fore-
ligger fra vor Side, udtrykkelig spurgte den